

DZIRKSTELLE

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS KRUSTPILS RAJONA KOMITEJAS
UN RAJONA DARBAĻAUZI DEPUTATU PADOMES LAIKRAKSTS

Nr. 98 (1630) 11. gads

Trešdien, 1960. gada 17. augustā

Maksā 15 kap.

Ātrāk novāksim ziemājus!

JO DIENU, JO MAZĀK KO PĻAUT, BET VAIRĀK GRAUDU

Sarūk vilņojošās ziemāju druvas, atstājot aiz sevis status vai kombainu izkulto salmu kaudzes. Vezums pēc vezuma piestāj pie kuļmaši-

nām, un zeltainie graudi ceļo uz kaltēm un klētīm, lai pēc tam daļa atkal atgrieztos zemes auklējumā nākošā gada ražai un pie pašiem dar-

Tiešām, kūlējus tikpat kā neredz. Uz kuļmašinas pie labības iekšā laišanas rikojas b. Aleksandrovičs ar divām meičām, labības pievedēji un viss. Iztrūkst salmu un pelavu nesēju. Šo darbu veic salmu pūtējs LPT-1. Tikai divi zēni izlīdzina salmus, un kaudze ceļas arvien augstāk.

Mehanizējot salmu novākšanu no kuļmašinas, atbrīvojas 4—5 spēcīgi vīri, kas tagad strādā pie labības pļaujas.

Kirova kopsaimniecībā 202 ha ziemāju. Rudzi jau nopļauti un šodien beidz to kuļšanu. Pagājušas tikai nedaudzas dienas, un kirovieši šajā ziņā ir pirmie rajonā. Tomēr tas laukkopjus neapmierina. Viņi spraigi sacenšas, lai šigada bagātīgo ziemāju ražu novāktu tuvākajās dienās, jo kārta arī vasarājiem. Bez tam jāpapildina arī lopbarības krājumi un jāveic citi darbi.

VIENI PĻAUJ, OTRI GAIDA

Lūk, jau piecas dienas no agra rīta līdz vēlam vakaram kopsaimniecību «Rīts» un «Nākotne» tirumos gandrīz bez pārtraukuma dzird izkopts dziesmu. Šo arteļu mehanizatori jau laikus sagatavoja ražas novākšanai nepieciešamo tehniku, transporta līdzekļus un graudu kaltes. Pārdomāti izkārtēja darba spēku ar tādu aprēķinu, lai ziemāju novākšanu varētu veikt astoņās — desmit dienās. Tagad kolhozā «Rīts» strādā viens labības kombains S-4M, divi trak-

Mūsu tautai ir laba tradīcija ik gadus atzīmēt padomju lidotāju un lidmašīnu būvētāju panākumus mūsu Dzimtenes gaisa flotes attīstībā. Mūsu zeme ir pasaule pirmās lidmašīnas dzimtene, un tā visu laiku atrodas aviācijas progresa priekšgalā. Ar Komunistiskās partijas pastāvīgo gādību Padomju Savienībā radīta visvarenākā gaisa flote pasaulē.

Pie padomju aviācijas šūpuļa stāvēja V. I. Leņins. Viņš pats piedalījās pirmo aviācijas nodaļu formēšanā, rūpējās par lidotāju sagatavošanu, lidmašīnu būvi un aviācijas zinātnes attīstīšanu.

Pēc uzvaras pilsoņu karā padomju laudis daudz darīja mūsu zemes aviācijas radīšanā. Strādniekos, zemniekos un inteliģencē plašu atbalsi guva partijas aicinājums — «Darba tauta, būvē gaisa floti!» Tika nodibināta Brīvprātīgā gaisa flotes draugu biedrība. Ar darbaļauzi savāktajiem līdzekļiem būvēja lidmašīnu eskadriļas, jaunatne mācījās aviācijas skolās, palīdzēja celt lidmašīnu rūpnīcas. Leņina komjaunatne uzņēmās šefību pār gaisa kara spēkiem.

Lielais Tēvijas karš bija visnopietnākais pārbaudījums mūsu aviācijai un tās kadriem. Partijas audzināti, padomju lidotāji plecu pie pleca ar citu karaspēka daļu karavīriem varonīgi aizsargāja mūsu sociālistisko Dzimteni. Visā pasaulē plaši pazīstamo trīskārtējo Padomju Savienības Varoņu A. Pokriškina un I. Kožeduba drosme, tūkstošu citu lidotāju — Zelta zvaigznes kavalieru varonīgās darbības, tāpat kā visu Padomju Armijas un flotes karavīru varonību izpaudās mūsu tautas lielais iekšējais dvēseles spēks. Tā sagrāva ienaidnieku un izglāba cilvēci no fašistiskās kundzības.

Piecpadsmit pēckara gados padomju aviācija pilnīgi izmainījās. Tā kļuvusi reaktīva. Taču pārmaiņas joprojām turpinās. PSRS Augstākās Padomes 4. sesijā biedrs Hruščovs teica, ka gandrīz visa mūsu kara aviācija tiek aizstāta ar raķešu tehniku. «Mēs tagad esam ievērojami samazinājuši un acīm redzot arī turpmāk samazināsim vai pat pārtrauksim bumbvedēju un citas novecojušas tehnikas ražošanu,» sacīja N. Hruščovs.

Mūsu gaisa kara spēkiem ir liela nozīme Dzimtenes robežu aizsardzībā. Partija un valdība gādā, lai nemitīgi uzlabotos to apgāde ar tehniku. Talantie padomju konstruktori A. Tupolevs, S. Ilju-

šins, A. Jakovlevs, A. Mikoļajans, V. Mjasiņcevs, M. Mijs, O. Antonovs un citi rada lieliskas ātras lidmašīnas un helikopterus.

Par mūsu aviācijas tehnikas un apbruņojuma izcilajām īpašībām un lidotāju augsto meistarību liecina kapteiņa V. Polakova teicami izpildītais kaujas uzdevums. 1. jūlijā viņš panāca un notrieca amerikāņu sešmotorīgo bumbvedēju — izlūku «RB-47», kas bija pārkāpis Padomju Savienības gaisa robežu. Kā zināms, kara lidotājs V. Polakovs apbalvots ar Sarkanā Karoga ordeni.

Imperiālistiskās zemes un it īpaši Amerikas Savienotās Valstis agresīvajos nolūkos iekrātojušas simtiem bāzu visās pasaules malās. Turpretim mūsu gaisa flote kalpo tikai mieram. Miera interesēs kopā ar raķešu apkalpēm, kas 1. maijā notrieca amerikāņu gaisa izlūka F. Pauersa lidmašīnu, dienu un nakti Dzimtenes sardzē stāv arī mūsu pretgaisa aizsardzības lido-

tāji. Mūsu zemes debesīs tagad krustojas simtiem gaisa satiksmes līniju. Padomju civilās gaisa flotes lidmašīnas regulāri lido uz vairāk nekā divdesmit ārvalstīm. Pēdējos gados tūkstošiem lidmašīnu izmanīto lauksaimniecībā. Septiņgades beigās tās ik gadu apstrādās līdz 46 miljoniem hektāru sējumu un dārzu utt.

Mūsu civilās aviācijas pašreizējās attīstības galvenā īpatnība ir tās radikālā tehniskā rekonstrukcija. PSKP XXI kongress mūsu civilajai gaisa flotei nosprauda uzdevumu: plaši ieviešot daudzvietīgās liela ātruma lidmašīnas, 1965. gadā seškārt palielināt pārvadājumu pa gaisu. Tik strauji civilās aviācijas attīstības tempi tās pastāvēšanas laikā vēl nav bijuši. Civilās gaisa flotes darbinieki apmērušies godam izpildīt šo partijas uzdevumu. Plaši izvērsusies sociālistiskā sacensība. Vairāk nekā 40 tūkstoši cilvēku cīnās par komunistiskā darba kolektīva, apkalpju un brigāžu nosaukumu.

Teicamus panākumus pēdējā laikā guvuši arī padomju aviācijas sportisti. Viņiem tagad pieder gandrīz 180 pasaules rekordus, t. i., divreiz vairāk nekā amerikāņu lidotājiem. Jāatzīmē lidotāja G. Mosolova pērngadējais un B. Adrianova šā gada absolūtais pasaules ātruma rekords. Traucot ātrāk par skatu, viņi spilgti pierādīja, ka padomju lidmašīnas ir visātrākās pasaulē.

Atzīmējot savus tradicionālos svētkus — PSRS Gaisa Flotes dienu, — mūsu lidotāji un lidmašīnu būvētāji lepojas, ka arī viņi dod savu artavu visas tautas cīņā par Padomju Dzimtenes varenības tālāku nostiprināšanu. Viņi arī turpmāk ar savu čaklo un radošo darbu stiprinās Dzimtenes spārnus — varenos miera spārnus.

Pulkvedis N. Denisovs

Palīdzam arī paši

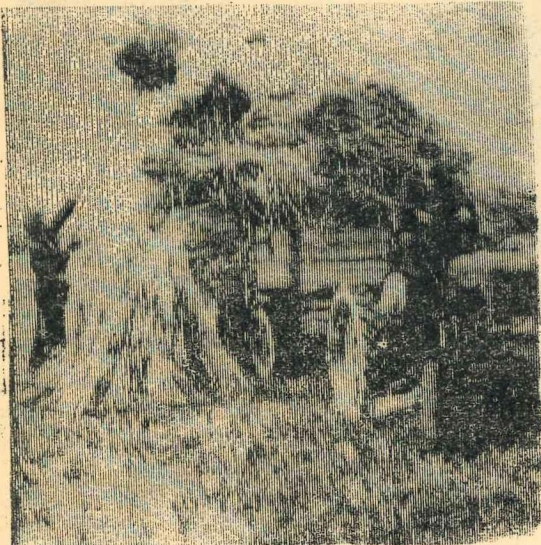
Arvien tuvāk un tuvāk nāk septembris. Biezāk skolā dzirdami arī smieklī un sarunas. Tur strādā skolēni. Zēni P. Lūļāks, N. Jēkabsons, V. Crantiņš un citi Vīpes 1. septiņgadīgās skolas skolēni palīdz uzpost telpas. Krāso solus, galdus, plauktus utt. Meitenes turpreti palīdz skolas saimniecei b. Veigurei sagatavot ziemai ievārijumu kopgaldam. Darba daudz arī apkārtnes uzkopšanā. Tomēr čaklu roku netrūkst. Un pēc divām trijām stundām viss kārtībā. Mēs cenšamies, lai skolu labāk sakārtotu mācībām.

M. Šuba,

Līvānu pilsētas padomes
pastāvīgās lauksaimniecības
komisijas priekšsēdētājs

R. Aparniece,

Vīpes 1. septiņgadīgās skolas
skolniece

Traktoristam A. Pūcītim, L. Sotņīkam un P. Orehovam jāpastedzas. Vedumu gaida kūlēji.

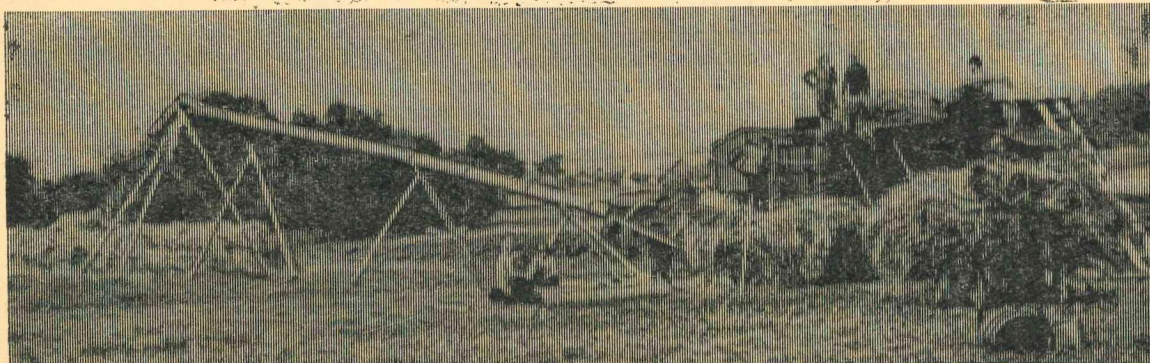

Bet trīs «spēka» vīri viegli tiek galā ar prāvo rudzu maisu.

talkā nāk arī ceturtās brigādes laudis, jo viņu sētos ziemājus novāc kombains.

...Tikko pļaut beidza pirmo rudzu lauku 14 ha platībā, kad iedūcās jau kuļmašīna. Spēj tik pievest rudzu kūļus. Bet ar šo darbu labi tiek galā traktorists b. Pūcītis ar jauniešiem Sotņiku un Orehovu. Piepalīdz arī divi pajūgi.

—Sogad pie labības kuļšanas mums maz cilvēku, — saka traktorists mašīnists b. Smiltēns, — uz pirkstiem var saskaitīt: viens, divi, trīs — pieaugušie, daži jaunieši un pārējie skolnieki — visi, un kuļšana veicas.

Labības kuļšanas kopskats.

J. Vanaga teksts un foto

PARTIJAS DZIVE

SAISTĪBU IZPILDE — ikdienas uzmanības centrā

Par to, ka paši darba darītāji ir tie, kuri vislabāk zina savas iespējas ikvienā ražošanas nozarē un atsedz vēl neizmantotās iespējas, lieku reizi pārliecinājās kolhoza «Selga» partijas pirmorganizācija atklātajā sarīcsmē. Lai apspriestu 7 mēnešos gūtos rezultātus, uz atklāto partijas sapulci ieradās arī «Selga» lopkopes un aktīvs. Kā veicies lopkopēm 7 mēnešos, pastāstīja zootehniķe b. Skuja.

Saistības piena ieguvē krietni pārsniegtas. Sarāžotas un sagādē nodotas 20 t piena. Salīdzinājumā ar pagājušo gadu, caurmērā no govju izslaukti par 111 kg piena vairāk. Slaucēja komunists Jadviga Bogdanova šogad patur pirmo vietu. No savas grupas govīm 7 mēnešos viņa izslaukusi 1775 kg piena. Tai seko Marta Tresūne ar 1657 kg piena no govju.

Piena izslaukumus kāpinājušas slaucējas: Vera Kursesīte par 264 kg, A. Leitāne — 334 kg, Aina Groza par 161 kg. Tie ir labi panākumi. Arī lielākā daļa pārējo slaucēju strādā ar kāpinājumu. Nav veicies Taisai Bukai, kura izslaukusi par 222 kg, Olgai Gahihai par 119 kg mazāk. Pārmetums šodien vietā, — vajadzēja cītīgāk pastrādāt.

Uzņemtas saistības gaļas ražošanā kopprodukcijas ieguvē izpildītas un pārsniegtas par 51 cmt. Arī liellopu gaļas sarāžots par 96 cmt vairāk kā paredzēts. Panākumu cēlonis meklējams jaunlopu pareizā barošanā. Pavisam iepirkumā nodots 101 jaunlops ar dzīvsvāru ne mazāku par 180—200 kg katram.

Atzinību pelnījusi jaunlopu kopēja Dollija Zālīte, kuras audzētajiem 26 jaunlopiem diennakts dzīvsvāra pieaugums bija 800—900 grami.

Par to, ka iztrūkst 50 cmt cūkgaļas no saistībās paredzētā, nemierā ir cūkkopes Vilma Andersone un Vilma Leimane. «Nekavējoties jāpārkrāto barības deva nobarojamām cūkām, jāsāk piebarot kartupeļi. Iespēja tāda ir, jo agrie kartupeļi jau izauguši», ierosina b. Andersone.

—Arī zaļbarību tad varēsīm vairāk izbarot, būs labāki dzīvsvāra pieaugumi, īsākā laikā cūkas nobaros, — teica cita.

Jaunlopu kopējas M. Preisa, V. Veide, G. Zālīte, M. Kļava rūpējas, lai jaunlopi augtu labi, un sapulcē uzstādīja pamatotas prasības.

Pirmkārt, jaunlopiem vajadzīga piebarošana sulīgā zaļbarībā. Jāpadomā arī par aplokiem, jo vienai otrai grūti tikt galā ar lielo teļu saimi, jo aploki nav ierīkoti. Jāsagādā kūdras pakaiši.

Pamatotas pretenzijas ir arī slaucējām. Pirmās un trešās brigādes brigadierī āboliņa atālus nogana ar zir-

giem. Ja fermā runātais nav līdzējis, tad jāpasaka partijas sapulcē. Viņas apmierinās tikai tad, kad agronoms b. Zariņš nosauc platības, kuras ierādīs slaucamo govju un jaunlopu ganīšanai. Saremontēt plīti un virtuves grīdu nepieciešams putnkopei b. Gredzenai. «Saulgriežu» novietnes slaucējas prasa ievilkēt elektrību piena dzesējamā telpā un teļu novietnē.

Vēl dažādus nenokārtotus jautājumus izsacīja lopkopes un pārējie sarīcsmes dalībnieki.

Par lopbarības sagādes un ražas novākšanas gaitu atskatījās agronoms b. Zariņš. Neskatoties uz nelabvēlīgajiem laika apstākļiem, «Selgas» šķūnos savests ap 300 t āboliņa. Šogad labi auguši ilggadīgie zālāji. Savašana šķūnos vēl turpinās. Dabiskās pļavas arī gandrīz visas nopļautas. No tām plānots ievākt 80 t siena. Zvirgzdiņa vadītā otrā brigādē vien dos 40 t siena. Tātad siena būs vairāk.

Rudzu pļauja sākusies. Ziemājus novāks 10 dienās, bet vesarājus 20 dienās. Tādi ir aprēķini.

Pareizi rīkojas kopsaimniecības «Selga» partijas pirmorganizācija, uzmanības centrā turot kontroli par uzņemto saistību izpildi. Savlaicīgi rezumējot sasniegtu, uzklaušot pašu darba darītāju balsis, nebūs «tukšo vietu», un ja kaut kas aizķeras, to savlaicīgi var palabot. Tas labi, ja iznāk pastrīdēt, ja atklātajā partijas sapulcē valda kaujinieciskais noskaņojums, ka, pieņemot lēmuma projektu, nākas to krietni papildināt. Aprēķini un apziņots darbs rāda, ka seldzinieki saistības izpildīs un doto vārdu godam turēs.

V. Bakša,
LKP RK instruktore

PSRS TAUTAS SAIMNIECĪBAS SASNIEGUMU IZSTĀDĒ

Liela, skaista, zaļumu rotāta pilsēta — tāds iespaids apmeklētājiem rodas par PSRS tautas saimniecības sasniegumu izstādi. Šajās dienās daudzos paviljonos, istas pilis, plašos laukumus aizņem tematiskā izstāde «PAR 20—21 MILJONU TONNU GAĻAS GADĀ».

Pērn mūsu zemē tika sarāžoti 8,6 miljoni tonnu gaļas. Ja gaļas ražošanu gadā palielināt vēl par 8 miljoniem tonnu, tad būs izpildīts septiņgadu plāns. Bet ja vēl prasnīgi izmantot lauku darbaļaužu varenos sacensību un cenšanos plānu pārsniegt, tad gaļas ražošanu var palielināt vēl par 4—5 miljoniem tonnu gadā, un tad mūsu Dzimtene ieņems pirmo vietu pasaulē gaļas ražošanā uz katru iedzīvotāju.

Izstādē demonstrētā pieredze liecina, ka, lai to sasniegtu, vispirms pilnīgi jāizmanto mūsu sociālistiskās sistēmas priekšrocības, kolhozu un padomju saimniecību rezerves.

Kādas ir šīs rezerves?

Gaļas lopu fermas

Paviljonā «Liellopi» centrālā vietā ierādīta Orenburgas apgabala pieredze. Šajā apgabalā radīta patstāvīga lopkopības nozare — gaļas lopu audzēšana. Virs liela stenda — citāts no PSKP CK 1959. gada decembra plēnuma lēmuma: «Organizēt specializētas fermas un brigādes, lai tās nodarbotos ar liellopu audzēšanu gaļai, kas pārdodama valstij. Šajās fermās un brigādēs organizēt dzīvnieku intensīvu nobarošanu un uzganīšanu un valstij pārdot tikai liello-

Atzīsimies — sestdienas vakarā taču stundena rādītāji rīko ātrāk nekā citad? Noteikti! Pirmās to apliecinās. Vietalvas ciema padomes izpildu komitejas priekšsēdētāja Rūta Ievina un Odzijas tautas nama vadītāja Anna Jankava.

— Orķestra vēl nav?
— Nav...
— Dāvana Pļaviņās.
— Jā, nevar tur mašīnu sameklēt...

— Miļā, cik pulkstenis?

Bet pulkstenis ir nežēlīgs — steidzas, sēdams uztraukumu visu to krūtīs, kuri atbildīgi par pirmo sabiedrisko kāzu norisi ciemā. Viss it kā būtu kārtībā: zālē smaržo bērzu nuijas, vāzēs ziedi, no pat ārdurvim līdz ziediem rotātam galdam izklāts paklājs, abpus tam ieslīpi pret centru sarindoti krēsli. Beidzot atvesta arī dāvana, bet orķestra nav... Laiks joņo! Katru šūnu ar inkvizitora nežēlību dursta nervi, līdz atskan:

—Brauc, viņi brauc! — Jā, ligani šūpodamās, pie tautas nama pieripo «Pobeda», tad motocikli, automašīnas... Vēl nedaudz mirkļu un zālē, svinīgi skanot maršam, iesoļo vedējpāri, aiz tiem pa ziediem nokaisītu paklāju nāk viņi, uztraukuma vaininieki — Edīte Zvirgzdiņa un Jānis Kupčs. Vaigi sārto, tātad arī pašiem sirdis nav visai mierīgas. Lai gan desmitām un varbūt pat simtiem reižu būs šajā pašā zālē un uz skatuves, kad koncertā vai teātra izrādē visu skatītāju acis bijušas pievērstas pašiem (viņi taču ir aktīvākie mākslinieciskās pašdarbības kolektīva dalībnieki!), tomēr šoreiz viss ir pavisam citādi... Abpus galdam, aiz kura vietas ieņēmuši vedējpāri, izpildu komitejas priekšsēdētāja un sekretāre, it kā jaunības gatves stāv tautiskajos terpos gērbušies skolas zēni un meitenes. Nedaudz tālāk — jauniešus sniegbaltos terpos un jaunieši tumšos uzvalkos. Viss izkārtots skaisti un svinīgi, lai brīdis, ko cilvēks piedzīvo tikai reizi, paliktu atmiņā uz visu mūžu.

Par 20—21 miljonu tonnu gaļas gadā

audzēšanas fermas tiek komplektētas no gaļas šķirņu govīm un teļiem un piena lopu šķirņu izbrāķētajām, maz produktīvajām, tomēr vaislai derīgām govīm. Izstādē parādīta Krasnijholmas rajona Stalīna kolhoza pieredze. Gaļas lopu ferma šajā kolhozā nodibināta pirms pusotra gada. Sākumā tajā bija tikai 96 gaļas lopu un slaucamās govju ar zemiem izslaukumiem. Tagad fermā jau ir 438 govju, tikpat daudz, cik piena lopu fermā.

Gaļas lopus tur neapēstus vienkāršās novietnēs. Viens cilvēks kopj 85 dzīvniekus. Teļus audzē ar zīdīšanu. Katra govju zīda divus teļus līdz 8 mēnešu vecumam: vienu savu un otru piena govju teļu. Šāda jaunlopu audzēšanas metode, kad zīdītāja govju baro vienu pāri teļu, pilnīgi izslēdz teļu nobeigšanās gadījumus, kā arī paātrina to izaudzēšanu un nobarošanu gaļai. Astoņu mēnešu vecumā teļi sver 200 kilogramu un vairāk.

Pēc gaļas lopu fermas nodibināšanas kolhozā divkārt pazeminājusies liellopu gaļas pašizmaksa. Tagad viena centnera gaļas ražošanas izmaksa 350 rubļu. Sevišķi lēts

Un, lūk, izdarīta laulības reģistrācija, jaunlaulāto pirkstos jau zaigo gredzeni. Biedre Ievina Edītei pasniedz krāšņus ziedus, bet Jānim ciema padomes izpildu komitejas darbinieku un pašdarbības kolektīva velti — radioļu «Sakta». Labu dāvanu izraudzījis arī Odzijas astoņgadīgās skolas skolotāju kolektīvs.

Ziedi, ziedi, ziedi — pilns klēpis! Zibsnī fotospuldze, skan tuša. Pirmais mulsums pazudis draudzīgu novēlējumu jūrā. Edītes sejā atraisās smaids, atplaukst arī Jānis, kuram, kā jau celtniekam, šie ir divkārtīgie svētki.

...Kopdzīves ceļu sākuši divi enerģijas un dzīves priekā pilni jaunieši: Odzijas astoņgadīgās skolas mācību daļas vadītāja un remontu un celtniecības kantora celtnieks. Cienā izpildkomitejas un Odzijas tautas nama darbinieki centušies darīt visu, lai Edītes un Jāņa kopējā ceļā jau ar pirmajiem soļiem netrūktu gaismas, prieka un sirsniņas.

I. Bites teksts un foto

DIVAS SIRDIS SADERĒJA MŪŽU KOPĀ NODZĪVOT...

Trīs aitū atnešanās divos gados

Izstādēs laukumā un tipveida kūtī eksponētas dažādas aitū šķirnes. Arī te var daudz ko mācīties. Valstij vajadzīga vilna un gaļa. Par neizmantojamām iespējām šajā lopkopības nozarē spilgti liecina Stavropoles novada izcilo aitkopju

PAŠREIZ 5. BET LĪDZ GADA BEIGĀM— 20 REIZES VAIRĀK

Kad Lilija Bajāre pirms diviem gadiem Pļaviņu padomju saimniecībā uzsāka cūkkopes gaitas, «Saliņu» kūti viņa kopa un baroja 30 cūkas. Vairāk barokļu tur nevarēja ievietot. Pavasarī viņa saņēma kopšanā sivēnmātes. Lai turpat arī nobarotu iegūtos sivēnus, fermu vajadzēja paplašināt. Viena hektāra platībā pie kūts ierīkoja aploks, kur vienkāršās salmu būdās vienlaicīgi audzēja 130 cūku. Jo tuvāk nāca rudens, jo cūkkope vairāk uztraucās. Cūkas nosals, slimos — par to trauksmi cēla pat vietējā padome. Būvbrigādes amatniekiem cūku turēšanai ar steigu nācās pārbūvēt šķūni.

— Cūkas tomēr nenosala, — tagad smaidot

Ar zaļbarības devām cūkkopes meita Velta neskopojas.

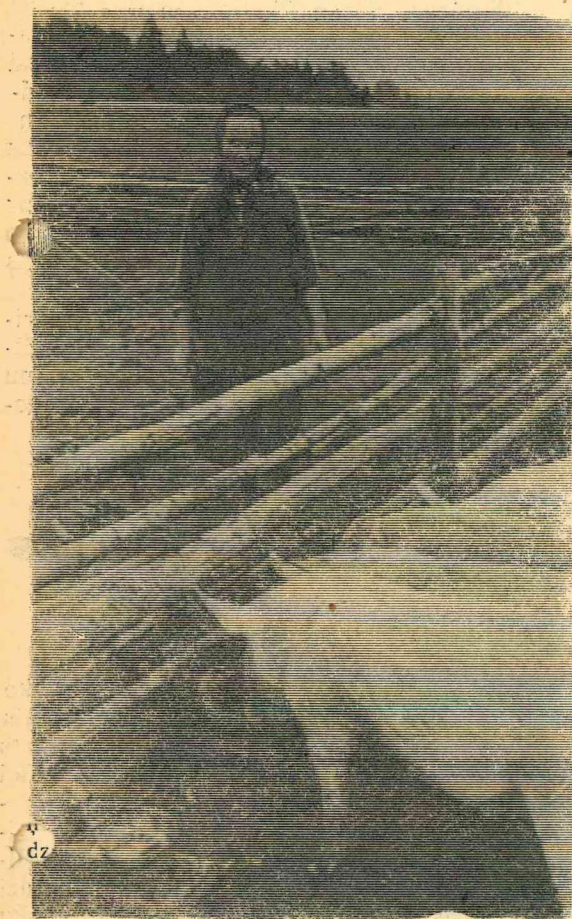
saka b. Bajāre, — bet ierīkotos aizgaldus šķūnī un kūti tagad jājauc ārā, lai cūkas turētu lielās grupās.

Tas bija pirms tam, kad Sociālistiskā Darba Varoņa Antona Bārtuļa vārds un viņa racionālā cūku nobarošanas metode vēl nebija plaši zināma. Tagad par aplokiem un salmu būdām spriež arī Pļaviņu padomju saimniecībā. Cūku audzēšana te pilnīgi reorganizēta, sadalīta pa grupām. Un Lilijai Bajārei uzticēta cūku audzēšana vecumā no diviem līdz četriem mēnešiem.

Barības bāze vēl pavisam neapmierinoša, tāpēc šajā vecumā ir visneizskatīgākie sivēni. Tie Lilijai jānobaro līdz apaļīgiem pusbarokļiem. Miltu maz, jāievēro arī kartupeļu normas. Bet kā panākt lielus dzīvsvāra pieaugumus? Te mātei talkā nāk meita Velta, un pa dienu viņas abas to tik spēj veikt, kā pievest zaļbarību. Kilogramus te neviens neskaita, āboliņa atālu, viķus un kukurūzu ēd pilnām mutēm, cik vien grib. Fermā nesen nosvēra visas cūkas. Lielākajā grupā dzīvsvāra pieaugums jūlijā bija 500 g diennaktī. Nav slikti! No L. Bajāres rokām saimniecības Bārtulis — Jānis Caune saņems dūšīgas cūkas.

Aplokos uzstādīta automātiskā dzirdinātava, kur cūkas ūdeni var padzerties jebkurā laikā. Cūku turēšanas apstākļus šeit vēl uzlabos — uzstādīs automātiskās barotavas, pārbūvēs aizgaldus arī kūti. Jau pašreiz b. Bajāre kopj piecas reizes vairāk cūku nekā pirmajā gadā, bet vēlāk vienlaicīgi audzēs 300—400 cūku. Visi padomju saimniecības sivēni no divu līdz četriem mēnešu vecumam izies caur Lilijas Bajāres gādīgajām rokām.

K. Dreimaņa teksts un foto

Attēlā: pati cūkkope Lilija Bajāre bez raizēm var noraudzīties, kā cūkas padzeras no automātiskajām dzirdināšanas bloķiņām. Ūdens ar nēšiem vairs nav jānes.

I. Malašenko un A. Girenko pieredze. «Mēs lepojamies ar tādiem cilvēkiem,» par Sociālistiskā Darba Varoņa I. Malašenko PSKP CK 1959. gada decembra plēnumā teica biedrs N. Hruščovs, «tāpēc, ka viņi rāda darba varonības paraugu Dzimtenes labā.»

Brigādes varoņdarbs ir tas, ka tā panākusi trīskārtēju jēru atnešanos divos kalendāra gados, iegūstot no katrām 100 vaislas aītām 374 jērus un pa 10 kilogramiem vilnas no aitas. Kā gan sasniegti tik izcili rezultāti?

Parasti jērus iegūst reizi gadā, pavasarī. I. Malašenko ar saviem biedriem izstrādājuši citādu atnešanās grafiku. Viņi izdarīja drosmīgu eksperimentu: aitas mākslīgi apsēkloja zīdīšanas periodā, trīs nedēļas pirms jēru atšķiršanas. Rezultāti pārspēja visas cerības: divos gados aitas atnesās trīs reizes.

Sabiezīnāta aitu atnešanās ir jauna liela rezerve aitas gaļas, vilnas, karakulādiņu un kažokādu ražošanas palielināšanā. Taču — un tas uzsverts gan izstādē, gan aitu kopības novatoru paskaidrojumos — pāriet uz to var tikai tur, kur ir pietiekami vispusīgas un augstvērtīgas barības.

Daudz gaļas dod putnu un trušu audzēšana. Putnkopības un truškopības paviljonos ar daudzām piemēriem parādīts, kā pirmrindnieki

sasnieguši izcilos panākumus putnu un trušu gaļas ražošanā.

Galvenais lopkopībā ir barība

Lai kura pirmrindnieka pieredzi izstādē jūs arī studētu, lai ar kuru no viņiem jūs arī runātu — pirmajā vietā visiem ir barība.

Ievērojami paplašināt ganāmpulku, palielināt tā produktivitāti un iegūt daudz gaļas var tikai tad, ja ir stabila barības bāze.

Visiem lauksaimniecības darbiniekiem, partijās, padomju, arodbiedrību un komjaunatnes organizācijām galvenā uzmanība jāvelta tam, lai šogad katrā kolhozā un padomju saimniecībā iegūtu augstas labības, kukurūzas, graudu un skābarības un cukurbiešu ražas, ievāktu vairāk sienu, labāk izmantotu ganības, citiem vārdiem sakot: jādara viss iespējams, lai radītu lopbarības pārpilnību un krasī palielinātu gaļas, piena un citu produktu ražošanu.

Izstādē demonstrētā pirmrindnieku pieredze uzskatāmi rāda, ka kolhoziem ir milzīgas iespējas ne vien nodrošināt lopus ar pilnvērtīgu barību, bet arī radīt barības krājumus diviem gadiem. Kādas ir šīs iespējas?

Lauku darbaļaudis tagad jau zina, ka bez kukurūzas nebūs gaļas.

Tā dod vislielāko barības vielu daudzumu no 1 hektāra ar vismazāko darba spēka patēriņu. Kukurūzas sējumu paplašināšana septiņgadē līdz 35 miljoniem hektāru (1953. gadā bija 3,5 miljoni un 1959. gadā 22,4 miljoni) dos iespēju iegūt 190 miljonus tonnu barības vienību. Kopā ar citiem barības līdzekļiem tās pilnīgi pietiekami, lai gaļas ražošanu gadā palielinātu līdz 20—21 miljonam tonnu.

Cistovas graudkopības padomju saimniecībā Ziemeļkazahijas apgabalā kukurūza caurmērā no katra hektāra pārdevusi 5 reizes vairāk nekā auzas. Tā bijusi vislētākā barība. Pēdējos piecos gados gaļas ražošanas padomju saimniecībā palielinājusies 5 reizes, piena kopizslaukums — 1,5 reizes un vilnas nocirpums — 2 reizes. Lopkopība devusi vairāk nekā 4 miljonus rubļu.

Tālu aiz Tambovas apgabala robežām pazīstams Mičurinskas rajona Kominternas kolhozs, kas apbalvots ar Ļeņina ordeni. Tautas saimniecības sasniegumu izstādes Kukurūzas paviljonā šim kolhozam ierādīta vesela zāle. Ar ko tad ir slavens šis kolhozs? Pērn tur uz katrām 100 hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes ražoti 173 centneri gaļas un 382 centneri piena.

(Nobeigums nākošajā numurā)

Brigadieriem jābūt istiem saimniekiem

Septiņgadē lielo uzdevumu īstenošanā darbu tiešie organizatori ir brigadieru, kuri ik dienas tiekas ar saviem laudim, vada un ir atbildīgi par ražošanas uzdevumu izpildi savās brigādēs. Par to, kā veicas lauksaimniecības darbi, nesen apsprieda Sāvienas ciema izpildu komitejas paplašinātajā sēdē. Zinot stāvokli brigādēs, kā arī noklausoties brigadieru atskaites, izrādās, ka ne viss ir tā, kā vajadzīgs. Ļeņina kolhozā ir kompleksās brigādes. Lai gan tās nav mazās un brigadieriem nav palīgu, viņi savu darbu organizē ar posminieku palīdzību. Tomēr daži posminieki slikti veic savus pienākumus. Brigadieru labi gan zina, cik bija jānovāc siena, cik būs jāsej ziemāju, bet veltīgi jautāt par piena, gaļas ražošanu pusgadā — šādu datu brigadieriem «pie rokas nav». Kā gan to var nezināt vadošs darbinieks? Tāpēc bieži vien nav īstas cīņas par uzņemto saistību izpildi. «Ļoti iespējams, ka pienu izvazā», savā atskaitē sacīja brigadieris b. Brutāns. Bet kam tad, ja ne vispirms kompleksās brigādes brigadierim, pirmajam jācinās par to, lai šādām nebūšanām darītu galu? Un rezultāti redzami — kolhozs šogad ražojis par 2 cmt mazāk piena uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes, par 65 kg samazinājies arī vidējais piena izslaukums no govīm. Tātad apdraudēta uzņemto saistību izpilde.

Kolhozā ir daudzas pirmrindas slaucējas, kā bb. Dundure, Oļukalne un citas, kuras apkopj lielas platības piefermas lauku. Tātad labā priekšzīme ir uz vietas,

vajadzēja tikai sekot. Bet kā to izdarīt, ja starp brigādēm sociālistiskā sacensība pastāv formāli, nav organizēta uzņemto saistību savstarpējā pārbaude? Ir patš pēdējais laiks pa istam ķerties pie uzņemto saistību sekmīgas izpildes lopkopības produktu ražošanā. Pareiza ir trešās brigādes brigadiere b. Asariņas nostāja, kura līdztekus ar ražas novākšanu ieteic noorganizēt brigādi lopbarības sagādes turpināšanai.

Lai gan ziemāju novākšana sākusies, tomēr darba kārtībā nav visi kombaini un labības plāvēji. Kolhozā jūtams darba roku trūkums, lai gan tai pašā laikā daudzi kolhoznieki maz vai nemaz nepiedalās darbā. Isti «baltrocīši» ir vīdusskolnieki, kuri vasaru pavada kolhozā. Darba disciplīnas nostiprināšanā vairāk palīdzības brigadieriem jāsniedz kolhoza valdei un ciema izpildu komitejai. Debātēs uzstājās daudzi biedri, kuri izteica kritiskas piezīmes darba uzlabošanai. Tā, piemēram, b. Ģeņģeris kritizēja ciema izpildkomitejas pasīvo lomu tautu organizēšanā, b. Eglītis izteica domu, ka šogad lopu skaits ievērojami palielināsies, līdz ar to vairāk vajadzēs lopbarības, kura noteikti ir jāsaprotavo. Nedrīkst pielaist iepriekšējo gadu kļūdas, kad savlaicīgi nesavāca visus salmus.

LKP Krustpils RK sekretārs b. Reliņš norādīja, ka Ļeņina kolhozā, neskatoties uz labiem šķirnes lopiem, piena izslaukumi ir zemi. Lai savāktu visu lopbarību un novāktu ražu laikā, visus kolhozniekus jāorganizē partijas un valdības izvirzīto uzdevumu izpildei.

I. Tennis

Tikpat kā anekdotē

Kad es savu bēdu stāstu izstāstīju kaimiņam, viņš man atgādināja kādu anekdoti. Tā skan tā: Reiz vīram saslima sieva. Viņš izsauca ātro palīdzību no slimnīcas. Bet ātras palīdzības mašīna ieradās nākamās dienas vakarē. Ieradies ārsts tūlīt uzprasīja:

— Kur ir slimnieks?

Sieva bija mirusi un pēc krievu parašas jau nomazgāta un uzlikta uz galda.

— Ak, mirusi? — ārsts gari nostiepa un, it kā nekā nebūtu, pieklājīgi turpināja: — Bet sakiet, lūdzu, vai pirms mirstanas viņa stipri svīdusi?

— Jā, svīda gan, — nesaprotot jautājumam, atbildēja mājinieki.

— Nu tad ir labi, — noteica ārsts un mudīgi aizbrauca.

Tāda ir anekdote. Diemžēl, tā daudz neatšķiras no īstenības, kādu es piedzīvoju pagājušo piektdien. Arī mana sieva pēkšņi saslima, sūdzējās par galvas sāpēm un pa-

gība. Zinu, ka viņai ir vāja sirds un steidzos piezvanīt uz Pļaviņu slimnīcu, lai izsauktu ātro medicīnisko palīdzību. Pieteikumu slimnīcas pieņemšanas žurnālā b. Indriksone pierakstīja pulksten 14.30. Par to tika paziņots arī dežūrējošajai ārstei b. Zāģerei.

Raiņa iela 22, kur mēs dzīvojam, no slimnīcas atrodas tikai pārsimts metrus. Likās, nekādi sarežģījumi ārsta nokļūšanai pie slimnieka nevarēja būt. Taču ātro medicīnisko palīdzību mēs nesagaidījām līdz nākamās dienas pēcpusdienai. Šāda medicīnas darbinieku neatsaučība radīja pamatotu sašutumu.

No komentāriem atturēšos, jo viss saprotams tāpat. Atbildi gaidīšu no slimnīcas galvenā ārsta.

M. Rožkovs,

Pļaviņu pilsētas padomes deputāts

Fiziskā Kultura un sports

Lai uzvarētu, jātrenējas

Fizikultūriešus svētku dienā visai nekorekti apsveica lietuvus. Tikai vēlā pēcpusdienā varēja sākties LBSB «Vārpa» rajona padomes sporta programmā paredzētie pasākumi. Pļaviņu pilsētas stadionā futbola laukumā draudzības spēlē tikās patērētāju biedrības un Ogres rajona kop-saimniecības «Lāčplēsis» futbolisti. Spēle liecināja, ka pašu komanda pļaviņiešiem neko citu, izņemot lieku nervozēšanu, nevar sagādāt. Tās tāpēc, ka spēlētāji sanāk kopā ļoti reti. Un tad nu izrāķis nevis nopietna spēle, bet kaut kas līdzīgs slikti organizētam trenīnam. Bet ir taču iegādāts viss nepieciešamais inventārs, patērētāju biedrības rīcībā nodots arī pilsētas sporta laukums — atliek plašāk organizēt treniņus, lai skatītājiem turpmāk nebūtu jāredz futbola spēles «parodija».

Kā to jau varēja sagaidīt, spēle beidzās ar rezultātu 3:1 viesu labā.

Pļaviņu 1. vidusskolas sporta zālē risinājās draudzības spēles volejbolā. Šajās uzvarēja abas mūsu komandas.

Vakarā pilsētas kultūras namā notika fizikultūriešu vakars. LBSB «Vārpa» rajona padomes priekšsēdētājs b. Strēlnieks sporta dzīves aktivistiem pasniedza republikas un rajona padomes atzinības un Goda rakstus, balvas un ziedus. Krustpils 1. vidusskolas fiziskās audzināšanas pasniedzējs un vieglatlētikas sekcijas vadītājs, treneris Francis Sjomkāns saņēma PSRS sporta biedrību un organizāciju savienības Centrālās Padomes Goda nozīmi «Fiziskās kultūras teicamnieks».

Pēc sporta entuziastu apbalvošanas fizikultūriešu vakara dalībnieki noskatījās Rīgas aģitbrigādes demonstrējums klasiskajā un brīvajā cīņā, sporta un kaujas sambo. Demonstrējumus cīņas sporta federācijas priekšsēdētāja Peikas vadībā sniedza sporta meistari Smits, Dubskis un citi.

O. Caune

Starptautiskais APSKATĪ

Amerikāņu saspīlējuma saasināšanas politikas augļi

Mūsu Dzimtene no jauna pievērsusi visas pasaules uzmanību atbrūnošanās uzdevumiem. 10. augustā publicētās N. Hruščova atbildes uz «Pravdas» redakcijas jautājumiem atsedz atbrūnošanās sarunu neaizvērtos istos cēloņus un norāda ceļu, kā izkļūt no strupceļa.

So sarunu pēdējais posms sākas vairāk nekā pirms 6 gadiem, kad tika nodibināta atbrūnošanās apakškomiteja, kurā ietilpa PSRS, ASV, Anglijas, Francijas un Kanādas pārstāvji. Apakškomitejas 157 sēdes atbrūnošanās jautājumu nepavirzīja uz priekšu ne par soli. ASV izjauca visus PSRS centienus izdabūt jautājuma apspriešanu no strupceļa. Apakškomitejas darba pilnīgā neveiksme piespieda Padomju Savienību pārnēst atbrūnošanās jautājumu uz ANO Ģenerālās Asamblejas 1959. gada septembrī Padomju valdības galva N. Hruščovs Asamblejas 14. sesijā izvirzīja vispārējas un pilnīgas atbrūnošanās priekšlikumu. Asambleja atbalstīja šo ideju un nodeva Padomju Savienības priekšlikumu 10 valstu atbrūnošanās komitejai, kurā ietilpa 5 socialistisko un 5 kapitālistisko valstu pārstāvji. Komiteja savas sēdes noturēja Ženēvā no marta mēneša līdz jūnijam, taču tās nodeva nekādus rezultātus. ASV un to Rietumu sabiedrotie noraidīja Padomju Savienības priekšlikumu un centās ievirzīt sarunas nepareizā gultnē, mēģinot panākt kontroli pār atbrūnošanos bez pašas atbrūnošanās. Tas nozīmētu padarīt likumīgu starptautisko spiegošanu. Komitejas sēdes kļuva par aizsegu atbrūnošanās pretiniekiem un kalpoja tautu modrības iemidzināšanai. Šādos apstākļos socialistiskās valstis bija spiestas pārtaukt savu piedalīšanos komitejas darbā. Mūsu valsts pieprasīja, lai atbrūnošanās jautājums un stāvoklis, kāds radies, pildot Asamblejas iepriekšējās sesijas rezolūciju, šajā

jautājumā, tiktu apspriesti ANO Ģenerālās Asamblejas 15. sesijā, piedaloties valdību galvām.

Mūsu priekšlikumu plaši atbalsta pasaules sabiedriskā doma, bet tam pretojas ASV valdība, kas uzstāj, lai atbrūnošanās jautājums tiktu apspriests ANO komisijā. ASV priekšlikums, ko tās iesniegusi Ģenerālās Asamblejas 15. sesijas priekšvakarā, izvirzīts tādēļ, lai no jauna novicinātu atbrūnošanās jautājuma izlemšanu un nepieļautu tā izskatīšanu Asamblejā.

Amerikāņu manevrs tagad atmaskots. Biedra Hruščova atbildes uz «Pravdas» redakcijas jautājumiem, kā norāda progresīvās sabiedrības daļa visā pasaulē, pilnīgi pārliecina, ka sarunas Ģenerālās Asamblejas ietvaros visaugstākajā līmenī var pārvērst ceļu uz vienošanos atbrūnošanās jautājumā. Turpretim, kas attiecas uz ASV valdības pretošanos tam, tad tā izriet no ASV valdošo aprindu vispārējā politiskā kursa — saasināt starptautisko saspīlējumu un turpināt drudžaino bruņošanās.

Šā kursa izpausme ir nesena prezidenta Eizenhauera vēstījums ASV kongresam. Vēstījumā pieprasīts ne vien saglabāt agrākajā līmenī asinātā bruņošanās, bet pat tos palielināt. Eizenhauers aicina kongresa locekļus palauties tikai uz «militāro, ekonomisko un garīgo spēku». Starptautisko attiecību pasliktināšanas politika Savienotajām Valstīm tomēr nesagādā slavu. Par to, starp citu, liecina pēdējie notikumi Kongo un Kubā.

Belģu kolonizatori, amerikāņu atbalstīti, atteicās izvest savu karaspēku no Kongo bagātākās provinces — Katangas un pūlas to atraut no Kongo Republikas. ANO ģenerālsekretārs, kas bija izbraucis uz Kongo, faktiski atbalstīja amerikāņu un belģu kolonizatorus un nepieļāva ANO karaspēka ieviešanu

Pieaug biedru tiesas autoritāte

Pļaviņu mājpašniece Rāmiņa bija neapmierināta ar savu īrnieka Ciemiņa rīcību. Neskatoties uz to, ka bija izbeidzies īres līgums un Ciemiņš nopircis personisko māju, dzīvokli Rāmiņas mājā viņš tomēr neatbrīvoja. Iepazīstoties ar Emilijas Rāmiņas sūdzību, rajona tautas tiesa izskatīšanai to nodeva Pļaviņu pilsētas biedru tiesai.

Jaunajai biedru tiesai, kas tikko noorganizējās pie pirmās namu pārvaldes, tā bija pirmā prāva. Tiesas locekļi ar priekšsēdētāju b. Biti vadībā sīki iepazīs ar konkrētiem apstākļiem uz vietas. Īrnieks Ciemiņš izvaicājās no atbildības. Biedru tiesa viņu atkārtoti lūdza ierasties uz sēdi, taču velti. Sūdzību tomēr izskatīja arī bez atbildētāja piedalīšanās. E. Rāmiņas prasību biedru tiesa atzina par pilnīgi pamatotu, jo īrnieks jau dzīvoja savā mājā, bet iepriekšējā dzīvokļa atslēgas nenodeva.

Ciemiņa nosodījums katram bija skaidrs. Savu vairu īrnieks atzina arī pats. Pēc dažām dienām viņš ieradās pie biedru tiesas priekšsēdētāja un namu pārvaldes darbinieka klātbūtnē prasītajai nodeva dzīvokļa atslēgas.

Daudz pilsētas iedzīvotāju pagājušo sestdien apmeklēja biedru tiesas sēdi Gostiņos. Asu nosodījumu šeit saņēma J. Baraviks, kas dzērumā bieži vien sita un necenzētiem vārdiem lamāja savu bijušo civilsievu. Savas kļūdas viņam tomēr nācās atzīt.

Šie fakti liecina, ka biedru

tiesai ir liela autoritāte, jo katras lietas izskatīšana iepriekš tiek labi sagatavota. Arī prasītājs un atbildētājs jut, ka biedru tiesa katrai lietai pieiet konkrēti, jo tai zināmi visi sūdzību cēloņi un apstākļi. Tad, protams, vienmēr taisnīgs arī biedru tiesas, tas ir, sabiedrības lēmums, kuru nevar neievērot.

Taču atrodas arī stūrgalvīgi ļaudis. Izmantojot sabiedrības audzināšanas tiesības, biedru tiesa veic lielu izskaidrošanas darbu. Pēc kapitālā remonta komunālajā mājā Daugavas ielā 21 īrniece Lucija Lahs kopējā virtuvē vairs nepieļāda otru īrnieci Helēnu Uršulsku. Pēdējā ar prasību griezās pie rajona prokurora. Un tā b. Uršulskas lieta nonāca biedru tiesā. Tiesas priekšsēdētājs kopā ar pilsētas izpildu komitejas un namu pārvaldes pārstāvjiem apmeklēja šīs nesaticīgās ģimenes. Pārrunās L. Lahs aizbildinājās ar šauro istabu. Tika konstatēts, ka savā dzīvoklī viņa turēja zoolēnu, par ko sanepidemioloģiskie darbinieki sastādīja aktu. L. Lahs stūrgalvīgi atteicās pieļaut otru īrnieci kopējā virtuvē, biedru tiesas priekšlikumus neņēma vērā un vairākkārt izmeta b. Uršulskas virtuves piederumus ārā. Biedru tiesa bija spiesta šo lietu virzīt rajona tautas tiesā izskatīšanai pēc būtības, vienlaicīgi prasot L. Lahs pārvietot citā dzīvoklī. Biedru tiesa gaida tautas tiesas lēmumu.

Biedru tiesas, tāpat kā tautas tiesas sēdes ir atklātas. Tajās parasti piedalās daudz cilvēku, tā kā pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētāja kabineta telpas kļūst par šaurām, it sevišķi tad, ja vienā sēdē jāizskata vairākas lietas. Neatsaucīgas šajā ziņā ir pilsētas kultūras iestādes.

Biedru tiesas uzņēmumos, namu pārvaldēs un citās iestādēs un organizācijās ir jauns sabiedrīks pasākums. To audzinošo nozīmi par zemu nevar novērtēt. Biedru tiesas funkcijas plaši jāizskaidro iedzīvotāju vidū. Cilvēkiem jāzina biedru tiesas tiesības, lai ar katru sīku pārkāpumu, kas nav skāris plašākas sabiedrības intereses, neapgrūtinātu tautas tiesu. Nesen Pļaviņās notika biedru tiesas priekšsēdētāju seminārs. Prokuratūras darbinieki tajā izsmēloši parādīja biedru tiesas pienākumus un funkcijas. Biedru tiesas priekšsēdētājiem un locekļiem vairāk jāiepazīstas ar padomju likumdošanu, biedru tiesas likumprojekts vēl nav pieņemts.

Līdz ar autoritāti nostiprinās arī biedru tiesas skaitliskais sastāvs. Abās namu pārvaldēs tagad tās apvienotas vienā.

L. Veisbergs

Policejiskais terors Spānijā

Parīze, (TASS). Franko Spānijā trako policejiskais terors. Kā ziņo laikraksts «Humanitē», pēdējā laikā divās provincēs vien — Kordovā un Seviljā arestēti vairāk nekā 3 tūkstoši strādnieku un zemnieku. Daudzi no viņiem policijas moku kambaros nežēlīgi spīdzināti.

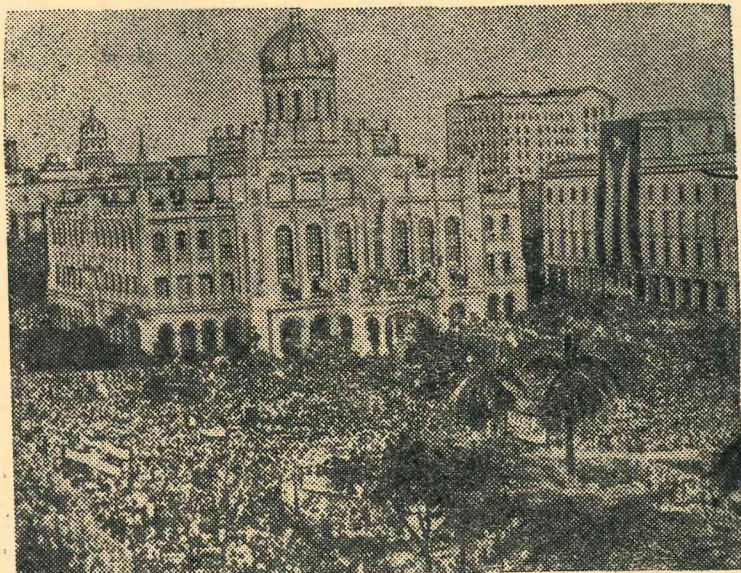
Ar šādām policejiskām masu represijām, raksta «Humanitē», diktators Franko cenšas apspiest Spānijas darbaļaužu apņēmību cīnīties par darba algas paaugstināšanu un dzīves apstākļu uzlabošanu. Tomēr par spīti policejiskajām represijām, uzsvēr avīze «Humanitē», Spānijas iedzīvotāji aizvien aktīvāk sāk vērsties pret tagadējo ģenerāļa Franko režīmu, kas valsti novedis līdz ekonomiskai katastrofai.

Avīze tāpat ziņo, ka daudzās Seviljas provinces apdzīvotajās vietās oficiālo varas orgānu ēku priekšā bieži notiekot iedzīvotāju un bezdarbnieku demonstrācijas, kurās viņi pieprasot darbu un maizi.

Redaktore: Z. Tiltiņa

Aleksandrs Antona d. Kuprišovs, dzim. 1929. g., dzīv. Pļaviņās, Komjaunatnes ielā 21, ierosinājis laulības šķiršanu pret savu sievu Eleonoru Miķeļa m. Kuprišovu, dzim. 1927. g., dzīv. Pļaviņās, Komjaunatnes ielā 21.

Lietu izskatīs Krustpils rajona tautas tiesa.

KUBAS REPUBLIKA. Havannā prezidenta pils priekšā notika masu mītiņš Kubas revolucionārās valdības aizstāvēšanai, vērst pret ASV valdības ekonomisko politiku. Kā zināms, ASV nolēmusi samazināt Kubas cukura importu. Prensas Latina aģentūras foto

Katangā. Stāvokli Kongo Republikā no jauna apsprieda ANO Drošības padome, kur ASV pārstāvis certās attaisnot belģu kolonizatoru un Hammaršeldas rīcību. Drošības padome tomēr pieņēma lēmumu, ka belģu karaspēks no Katangas izvedams un šajā provincē ievadams ANO karaspēks. Zīmīgi, ka ASV pārstāvis neriskēja balsot pret šo rezolūciju, jo tas atmāskotu amerikāņu imperiālistus.

Visai zīmīgi ir arī notikumi Kubā. Uz ASV mēģinājumiem nožņaut Kubas revolūciju kubiešu valdība atbildēja ar amerikāņu sabiedrību ipašuma nacionalizāciju. Jau konfiscēts 26 sabiedrību ipašums.

ASV cieš neveiksmes arī Laosā. Šajā nelielajā Āzijas zemē, kas atrodas Indokīnas pussalā, ilgu laiku saimniekoja amerikāņu kolonizatori. Taču 9. augustā Laosas valdība tika gāzta. Pie varas nākusī «revolucionārā komiteja», ko vada karaliskā karaspēka kapteinis Kongs Le, publicējusi paziņojumu, kurā teikts, ka gāztā valdība ir «rodevusi Laosas tautu par amerikāņu dolāriem».

Notikumi Kongo, Kubā un Laosā, kā arī jaunie PSRS pasākumi cīņā par atbrūnošanos spilgti pauž tautu gribu, kuras vēlas saglabāt mieru un nodrošināt visām zemēm patstāvīgu attīstību.

P. Risakovs